अन्विष्यामि द्रुतं तावत् कदाचित् तम् अवाप्नुयां,
इति साधुः स तद्रक्तधाराम् अनुसरन् ययौ । 228
अत्र 'अन्तरे च हृष्टं तं दृष्ट्वा जीमूतवाहनं
गरुडो भक्षणं मुक्त्वा सविस्मयम् अचिन्तयत् । 229
कश्चित् किम् अन्य एव 'अयं भक्ष्यमाणो ऽपि यो मया
विपद्यते न तु परं धीरः प्रत्युत हृष्यति । 230
इत्य् अत्र विमृशन्तं च तार्क्ष्यं तादृग्विधो ऽपि सः
निजगाद निजाभीष्टसिद्धौ जीमूतवाहनः । 231
पक्षिराज मम 'अस्त्य् एव शरीरे मांसशोनितं,
तद् अकस्माद् अतृप्तो ऽपि किं निवृत्तो ऽसि भक्षणात् । 232
तच् छ्रुत्वा 'आश्चर्यवशगस् तं स पप्रच्छ पक्षिराट्,
नागः साधो न तावत् त्वं ब्रूहि तत् को भवान् इति । 233
नाग 'एव 'अस्मि, भुंक्ष्व त्वं, यथारब्धं समापय,
आरब्धा ह्य् असमाप्ता 'एव किं धीरैस् त्यज्यते क्रिया । 234
इति यावच् च जीमूतवाहनः प्रतिवक्ति तं,
तावत् स शङ्खचूडो ऽत्र प्राप्तो दूराद् अभाषत । 235
मा मा गरुत्मन्, न 'एव 'एष नागो, नागो ह्य् अहं तव,
तद् एनं मुञ्च, को ऽयं ते जातो ऽकाण्डे वत भ्रमः । 236
तच् छ्रुत्वा 'अतीवविभ्रान्तो बभूव स खगेश्वरः,
वाञ्छितासिद्धिखेदं च भेजे जीमूतवाहनः । 237

Digitized by Google